

INFORMATIONSBULLETTINEN

NYA PERU

ORGAN FÖR VÄNSKAPSFÖRENINGEN SVERIGE - DET NYA PERU

NUMMER 22

APRIL 2007

Nytt dokument från
Perus Kommunistiska
Parti!

Kapitulation i Nepal?

Yankees ut ur Somalia!

Om kvinnan!

REDAKTIONEN HAR ORDET!

Vi i Vänskapsföreningen Sverige – det Nya Peru (VfSNP) hälsar er välkomna till detta nya nummer av informationsbulletinen.

Nya Peru (Ib) som vi är ytterst glada att kunna publicera. Det har dröjt alltför länge sedan det senaste numret men det betyder inte att kamraterna legat på latsidan, nej tvärtom får vi åter igen lyfta på hatten för styrelsen, lokalavdelningarna och alla de som på ett eller annat sätt stödjer oss. Det har varit många aktiviteter och aktioner i och till stöd för folkkriget och vi har många nyheter från Peru och kampen där. Vi har även valt ett nytt större format som gör den mer lättläst och synlig och underlättar att ha mer bilder osv. Sen senaste numret av IB har VfSNP haft många aktiviteter bland annat sitt sommarläger som 2006 hölls i mellersta Sverige; med kamp, studier, träning, bad, kamratskap och ett kollektivt leverne.

Vi var en del av den svenska delegationen som deltog på den segerrika Internationella Konferensen 9 september i Hamburg, kallad av Perus Kommunistiska Partis (PKP) alstrade organisation för arbetet i utlandet, Folkrörelsen Peru (MPP), där kamrater från hela världen samlades och firade 40-årsdagen av den Stora Proletära Kulturrevolutionen (SPKR) i Kina (1966-76), inte bara för dess enorma historiska betydelse utan just för vad den betyder idag, här och nu, hur vi ska tillämpa det den lärt oss. Det blev en storartad inledning på en serie Konferenser på temat. På Konferensen firade vi tillsammans med massor från inte bara Europa utan även från Asien, Afrika och Latinamerika. Andan var på topp – konferensen var en stor seger, vilket också märktes i deltagarnas attityd.

VfSNP har även som sedvanligt firat in det nya året med kamraterna och enat oss än mer för kommande långa år av kamp. För vi vet att kampen är lång och det enda som gäller är att framhärda till slutet. Den 10 mars var det åter dags för den andra segerrika Internationella Konferensen, och denna gång lämnade vi igen vårt köldmärkta land och reste till Frankrike för att fortsätta firandet av SPKR och även 136-årsdagen av Pariskommunen, vilket var första gången i mänsklighetens historia som proletariats diktatur upprättades. Vi har tagit till oss inte bara den översvallande revolutionära optimismen som uttryckts utan även lärt oss mycket av den tvålinjerskamp som förs på internationell nivå mellan Ordförande Gonzalos röda linje och den nya revisionismen.

Detta nummer kommer att innehålla många saker, då mycket skett och mycket komma skall. Vi presenterar här en del om den internationella situationen, hur imperialismen för sina aggressionskrig och hur massorna i hela världen måste lära av folkkriget i Peru och Perus folk för att kunna kasta ut imperialisterna och deras lakejer i havet, var dessa parasiter än behagar befinna sig; Afghanistan, Irak, Somalia, etc. Det är en synnerligen viktig uppgift för vår förening att sprida lärdomarna från den kamp som förs så att världens folk ser att det inte bara är en dröm utan att det genomförs redan strålände folkkrig i världen. När Yankeeimperialisterna genom Etiopien igen försökte dränka Somalia i blod så enade vi oss med de somaliska massorna och marscherade genom huvudstadens gator och uttryckte vårt hat mot imperialismens mördardrängar och vår kärlek till folket och till den väpnade kampen. PKPs slagord skrevs på väggar och satt på affischer i förorter för första gången på somaliska.

Då 8 mars passerat presenterar vi även en artikel om kvinnan och socialismen som tar upp feminismen, vad den är och hur detta samhälle inte på något sätt kan, önskar eller genomför någon ”befrielse” för kvinnan. Det är bara genom att följa exemplet i folkkriget som verklig jämlikhet kan uppnås, återigen viktiga lärdomar vi

fått i vårt stödarbete, och det är så vi ser det. Vi är inte någon borgerlig hycklande välgörenhetsorganisation som ”hjälp de stackars indianbarnen” – tvärtom; som vi ser det är det de som hjälper oss. De lär oss att mer och bättre förstå marxismen och folkkriget. De ger hopp och vägledning och det är dessa ting vi vill delge er, det svenska folket, som så många gånger blivit lurade av falska ledare, reformister och revisionister. Vi vet, som Ordförande Mao Tsetung sade, att en ”gnista kan tända en präriebrand”...

En viktig del av denna tidning är ett uttalande av VfSNPs broderorganisation som kämpar i Tyskland för folkkrigets seger; Föreningen Ny-demokrati. Uttalandet handlar om det mycket allvarliga tillståndet i Nepal, där vissa inom Nepals Kommunistiska Partis (Maoisterna), NKP(M), ledning vill lägga ner folkets vapen i stålcontainers under imperialistorganet FN:s kontroll, de vapen med vilka folket försvarat och utvecklat folkkriget i 10 år; och varför, kära läsare? För att vissa istället för att kämpa för klassen och folket behagar sitta och värma platser i Nepals parlament och mysa tillsammans med allehanda byråkrater, allt från gamla revisionister till öppna reaktionärer. Uttalandet uttrycker mycket väl PKPs position angående denna situation och dess maning till vänstern, till Nepals kommunister, att föra: Folkkrig till Kommunismen! Vi i VfSNP drar lärdomar av det som sker i Nepal, både det bra och det dåliga. Dessa ledares samarbete med denna nattsvarta höger är lika absurt och förrådiskt som om ett Kommunistiskt Parti i Sverige skulle gå samman med Moderaterna och Vänsterpartiet! Som så ofta bevisar praktiken att PKPs konsekvent revolutionära marxist-leninist-maoistiska lysande stig är den enda rätta.

Slutligen är vi mycket glada att kunna publicera ett nytt dokument från PKPs centralkommitté (CK) vilket, som Partiet alltid gör, förklarar den internationella klasskampen med extrem klarsyn och en proletär klassmedvetenhet och visar vad som skall göras. Partiet analyserar situationen i Peru och världen i syfte att mer förkroppsliga ideologin - marxismen-leninismen-maoismen, gonzalos tänkande, huvudsakligen gonzalos tänkande - för att fortsätta folkkriget tills mänskligheten kommer in i Kommunismen, det samhälle där utsugning, klasser, krig och nöd inte existerar!

-Redaktionen

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Redaktionen har ordet.....	s. 2
Ny reaktionär plan för de röda floddalarna.....	s. 4
Kvinnan, revolutionen och socialismen.....	s. 6
VfSNP:s programförklaring.....	s. 11
Yankees ut ur Somalia.....	s. 12
Dokument från PKP: <i>“PERUANSKA FOLK! LEVE 78-ÅRS DAGEN AV DEN HJÄLTEMODIGE KOMBATTANTENS, PERUS KOMMUNISTISKA PARTIS, GRUNDANDE! FÖRENA ER UNDER MAOISMEN TILLÄMPANDE GONZALOS TÄNKANDE!”</i>	s. 14
Uttalande av Föreningen Ny-demokrati: <i>“NÅGRA FRÅGETECKEN ANGÅENDE NEPALS KOMMUNISTISKA PARTI (MAOISTERNA):S NUVARANDE IDEOLOGISKA OCH POLITISKA LINJE”</i>	s. 18
Maoismen marscherar framåt för att leda den nya stora vågen av den proletära världsrevolutionen.....	s. 23

Ny reaktionär plan för de röda floddalarna

Den 18 december 2006 presenterade reaktionen ännu en ny plan för att krossa folkkriget, Plan VRAE. VRAE är regimens förkortning för "Floddalgångarna Apurimac och Ene" som innefattar 180,000 samhällen och löper genom hela centrala Peru. Planen har en budget på strax över en miljard skr, varav hälften officiellt skall gå till militär verksamhet. Den syftar enligt Allan Wagner, försvarsmministern, till att stärka militär och polis i området och skapa ett speciellt militärkommando för VRAE som skall ligga i Pichari och ledas av generalen Flores Cárdenas.

Enligt Wagner är det "subversiva våldet ... starkt närvarande" i området men han avfärdar bestämt de analytiker som hävdar att VRAE är ett "befriat område" (dvs PKPs stödbaser) och hänvisar till att det skall finnas 1200 soldater där. En del journalister hävdar dock att den gamla statens närvaro i VRAE är "sällsynt". Två dagar innan hävdade Wagner att han hade 1,500 soldater fördelade på 14 militärbaser, 300 soldater tycks alltså ha försvunnit på två dagar. **Som vanligt trasslar reaktionen alltså in sig i sina desperata försök att förklara bort folkkrigets frammarsch – det är inte lätt för dem att dölja det som är ett oförnekligt faktum: att det segerrika folkkriget inte bara fortsätter utan utvecklas; att Folkets Befrielsearmé och de hjältemodiga massorna, under Partiets allomfattande ledning, försvarar och utvidgar den nya makten.**

Ansvaret för planens genomförande i allmänhet är sociologen Jorge Durand Pardo. Se så långt man kan gå om man läser sociologi! Man kan bli en första klassens folkmördare. Han säger bl.a. i en radiointervju den 21 februari att "Jag har analyserat fram att dessa samhällen (inom VRAE)

egentligen inte är fattiga, de är utarmade på grund av bristande offentliga och privata investeringar ..."(!!!)

Eftersom byråkratkapitalismen, alltså den kapitalism som imperialismen utvecklar i de förtryckta nationerna, utarmar hela Peru, och pengarna förr eller senare går huvudsakligen till en liten grupp parasiter inom och utom landet, så kan man lätt dra slutsatsen att denne blodbestänkte sociolog helt enkelt ljuger. På denne samhällsvetares axlar har också fallit uppgiften att driva fram det smutsiga arbetet med *rondas* (bönder som tvingas strida mot PKP). Om man dristar sig till att tro på vad som följer av det ovan sagda så

omfattar alltså det Nya Peru, med stödbaser och folkkommittéer just nu stora områden i centrala Peru. Detta samtidigt som imperialistpressen i hela världen fortsätter att förklara att PKP är besegrat.

Här följer några av de aktioner som har kommit till vår kännedom. (Folkets Befrielsearmé = FBA).

061213

Ayacucho - Machente 8 kontrarevolutionärer varav 5 militärpolis tillintetgörs av FBA.

070204

San Martin - Tabalosos
En enhet ur FBA hissar upp fanor och banderoller samt utför målningar av Partiets paroller.

070111

Huancavelica - Churcampa
Tio kamrater, utrustade med automatkarbiner och handgranater, tillintetgör en underofficer och skadar ytterligare en militärpolis. Kamraterna konfiskerar 2 automatkarbiner och två revolverar.

070207

Huancavelica - Tayacaja
Mer än tio kamrater skjuter sönder en militärpolisbil. Minst en militärpolis tillintetgörs.

Väggmålning i Ayacucho

BILDER FRÅN STÖDARBETET I UTLANDET FÖR FOLKKRIGET I PERU!

Kvinnan, revolutionen och socialismen

Socialismen är den enda vägen till kvinnornas frigörelse. En frigörelse som måste vara deras eget verk och som endast kan ledas av proletariatets enda Parti, det militariserade marxist-leninist-maoistiska Kommunistiska Partiet i respektive land, genom att man medelst folkkrig upprättar socialismen.

Sedan rörelsen för kvinnornas emancipation, feminismen, gjorde sitt intåg på världens politiska scen i mitten och i slutet av 1800-talet har enorm mängd olika vägar lagts fram som lösningen på kvinnofrågan. Allehanda småborgerliga och borgerliga grupper och individer, från Ellen Key till Valerie Solana, har hävdat att de företrätt kvinnornas sak och fått uppmärksamhet och plats i borgerlighetens media och politiska diskussion, allt efter i vilken mån de fört arbetarkvinnornas verkliga intressen på avvägar och gjort pigtjänst, medvetet eller omedvetet, åt det imperialistiska finanskapitalet.

Enligt marxismen, idag marxismen-leninismen-maoismen, kan

ingen individ i ett klassamhälle företräda åsikter som inte är förbundna med en klass intressen, man ger uttryck åt en klasständpunkt, då varje individ i samhället uppträder som medlem av en klass. Vi är materialister och således bestämmer det samhälliga varat det samhälliga medvetandet. Marxismen är glasklar på denna fråga. Hur kan då en person som kallar sig marxist föra fram ståndpunkten att kvinnorna har gemensamma mål som står över klasserna, hur kan någon påstå att riksdags- och styrelsetanternas har samma målsättningar att kämpa för som en arbetarkvinna i förorten. De borgerliga feminister talar gärna om "100%", "vi ska ha lika lön för lika arbete". Gärna det, säger vi, en av socialismens

grundprinciper är, "av var och en efter förmåga, åt var och en efter arbete", men vi kommer aldrig att bli det minsta upprörda över att det finns för få kvinnliga VD:ar för svenska börsföretag, eller att styrelsearvodena är för små för kvinnor i svenska bolagsstyrelser. I den proletära revolutionen kommer reaktionärer att trampas ner av arbetets järnlegioner oavsett om dessa reaktionärer är män eller kvinnor. Grundaren av Perus Kommunistiska Parti, José Carlos Mariategui, en stor marxist-leninist på sin tid, uttryckte det hela väldigt koncist och träffande: **"I det nuvarande mänskliga panoramat skiljer klass individer åt mer än kön"**. Härefter ligger hela kärnan till marxismens syn på kvinnofrågan. Marx-

I stället för att uppleva barnen som ett hinder i kampen måste fler och fler kvinnor se dem som ytterliggare en viktig anledning att kämpa mer, för i sista hand är det deras framtid vi slåss för

ismen säger inte att det inte finns ett förtryck av kvinnor, men detta förtryck är en del av det borgerliga samhället liksom av alla klassamhällen, och mänskligheten delas först och främst in i klasser. Mao Tse-tung uttryckte det så här vad gällde det kinesiska folkets kvinnor (lägg märke till att han talar om kvinnorna av folket, inte om byråkratkapitalisternas koketta sällskapsdamer, eller feodalernas härskarinnor): **"I Kina är en man vanligen underkastad tre system för herravälde [politiskt välde,**

klanvälde och religiöst välde]. . . Kvinnorna behärskas inte blott av dessa tre myndighetssystem utan också av männen (den äkta makens välde). Dessa fyra välden - det politiska, klanen, det religiösa och det maskulina - förkroppsligar hela det feodalt-patriarkaliska systemet och dess ideologi och är de fyra tjocka rep som fjättrar det kinesiska folket, framför allt bönderna."... **Godsägarnas politiska välde är ryggraden i alla de övriga systemen för herravälde. Då det stör-**

tats börjar klanvöldet, det religiösa väldet och den äkta mannens välde allesammans att vackla."

Under kapitalismen, trots de fall då det finns rösträtt, föreningsfrihet, en liberal skilsmässolagstiftning, kvinnans inkorporering i produktionen, etc., fortsätter kvinnan att vara en hemslavinna. Kvinnans arbete i hemmet blir ett nödvändigt komplement till det arbete hon måste göra för arbetsköparen, ett arbete som dessutom många gånger är underbetalt och utgörs av traditionellt hemarbete utflyttat till en arbetsplats. Gamla mormor tas inte om hand hemma av dotter eller svärdotter utan av andra underbetalda kvinnor, och barnen skickas till utbildade låglönearbetande dagisfröknar i stället för att vara i hemmet.

Alla friheter och rättigheter som kvinnorna tillkämpar sig under kapitalismen och den borgerliga revolutionen genomföres endast i anspråkslös omfattning och bara relativt, då inga fri- och rättigheter kan vara allmänna så länge löneslaveriet består. Kvinnorna börjar dock, liksom proletariatet i dess helhet, att samlas på arbetsplatser och börjar organisera sig för att kämpa för sina rättigheter som arbeterskor och kvinnor. Att aktivt delta i produktionen ger också en viss frihet gentemot mannen i hemmen, men krossar på intet sätt de gamla fördomarna om kvinnan som "det svaga könet" eller kvinnans fortsatta hemslaveri. Hemarbetet, som inte bara håller kvar kvinnan i en ställning där hon tvingas göra mängder av obetalt arbete, utan även är barbariskt improduktivt och intellektuellt förslöande, kan bara avskaffas genom en socialistisk ekonomi, där kollektiva lösningar kan genomföras på bred front.

Framförallt barnen håller kvar kvinnan i ett beroende och iso-

lerar henne i stor utsträckning från den samhälliga produktionen och framförallt från klasskampen. Kvinnan går helt upp i rollen som moder, en roll som bourgeoisie fostrat henne i sedan barnsben, och kvinnan reducerar i många fall hela sin existens till rollen som moder (eller låter denna roll vara den absolut över-skuggande). Detta är inget problem som bekymrar borgarklassen, tvärtom är det dem oerhört tacksamt

att stora delar av den proletära befolkningen har fostrats och fortsätter att fostras i att bara bry sig om livets småaktigheter och livet innanför hemmets tröskel. Vid sidan av ett förnedrande, kvävande och småskuret liv erbjuds kvinnorna att istället söka intriger och spänning i skvallerpress, dokusåpor och allehanda fördummande tantsusk. De lever i samhället men avlägsnas från det. Proletariatet däremot är fullständigt övertygade om att vi aldrig kan vinna om vi inte drar med den stora massan av våra systrar i kampen för den proletära revolutionen. Lenin påvisar att: **”Erfarenheterna från alla befrielseörelser visar, att en revolutions framgång är beroende av i vilken mån kvinnorna deltar.”** Detta är och förblir en viktig lärdom för proletariatet.

Är då vägen till frigörelse för proletariatets kvinnor att låta bli att skaffa barn? Nej, de flesta (utom vissa extremt individualistiska och defaistiska småborgare) kommer ganska snabbt fram till att det inte är lösningen på mänsklighetens kollektiva frigörelse. Vissa har propagerat barnlöshet som lösningen på allt från fattigdom^b till kvinnoförtryck. Kommunisterna

ser dock barnen som framtiden och är fullständigt övertygade om att kvinnans frigörelse endast kan komma som ett resultat av att hela det borgerliga samhället kastas

”vi kämpar bättre än våra fäder gjorde. Våra barn kommer att kämpa bättre än vi och de kommer att segra.”

över ända och att socialismen tillåts blomstra i all sin prakt. Därför har de samma position som Lenin angående barnen: **”Vår generation har det svårare än våra föräldrar. Men i ett avseende är vi lyckligare lottade än våra föräldrar. ... vi kämpar bättre än våra fäder gjorde. Våra barn kommer att kämpa bättre än vi och de kommer att segra.**

Arbetarklassen kommer inte att gå under, den växer, blir starkare, modigare, konsoliderar sig, uppfostrar sig själv och härdas i striden. Vi är pessimister då det gäller livegenskapen, kapitalismen och småindustrin, men vi är glödande optimister då det gäller arbetarklassens framåtskri-

dande och dess målsättning. Vi lägger redan grunden till en ny byggnad och våra barn kommer att fullborda den.”

Vi är övertygade om att kvinnan inte någonsin kommer att vinna verklig frihet under bourgeoisie diktatur. Kvinnorörelsen är inte en separat rörelse - den är en del av mänsklighetens marsch mot sin frigörelse, mot kommunismen. Först då kommer människor fullt

ut kunna utvecklas som individer i ett kollektiv som inte är bundet till klasser eller kön. Därför tar vi avstånd från paroller som ”klasskamp, kvinnokamp”. Proletariatet kan inte kämpa för kommunismen utan att också kämpa för kvinnans frigörelse, varför då separera något som utgör en helhet. Det socialistiska Kina (till 1976) utgör för oss ett exempel, liksom det socialistiska Sovjetunionen (till 1956), på hur den proletära staten och det Kommunistiska Partiet, genom att mobilisera massornas oerhörda skaparkraft aktivt drar in kvinnorna i klasskampen och i kampen för produktionen. Med utgångspunkt från en industrialiseringsgrad jämförbar med de allra fattigaste

Kvinnliga krigsfångar och politiska fångar från Perus Kommunistiska Parti genomför firande i fångelserna, vilka de förvandlat till lysande skyttegravar av kamp.

länderna på jorden idag genomförde det socialistiska Kina mer för kvinnornas frigörelse än något borgerligt land har gjort tills idag och någonsin kommer att göra. Det kapitalistiska systemet kan aldrig befria kvinnan. På sin höjd kan en och annan kvinna ur de härskande klasserna få sitta med vid maktens bord, men för den stora massan av arbetarkvinnor kommer förtrycket, ekonomiskt, ideologiskt och kulturellt, att fortsätta så länge det rådande systemet tillåts existera.

Kvinnornas frigörelse måste vara kvinnornas eget verk, de måste erövra sin emancipation skuldra vid skuldra med sina klassbröder i kampen för den ny-demokratiska^c och socialistiska revolutionen, för att mänskligheten som helhet ska kunna marschera till kommunismen. För att komma dit måste alla idéer som inte överensstämmer med den socialistiska basen sopas bort, genom konstant ideologisk kamp och genom att successivt utveckla en serie proletära kulturrevolutioner. Så kommer även alla idéer om "det svaga könet", "kvinnans känsliga natur" och annan

reaktionär bråte att rensas ut som ogräs.

I Peru har mängder av kvinnor förstått att den rådande ordningen aldrig kommer att ge dem full jämlikhet med mannen och organiserar sig under Perus Kommunistiska Partis ledning för att vinna frihet för sig och sin klass. Mängder av stora hjältinnor har gett sina liv för

Partiet och revolutionen, den största av dem, kamrat Norah, stupade i strid och fick officiell status som Partiets största hjältinna på Perus Kommunistiska Partis första kongress 1988. En annan som är värd att uppmärksamma är Edith Lagos, som bara 19 år gammal ledde en stormning av fängelset i departementet Ayacucho och befriade många kamrater. Hon greps senare

SPRÄNG KEDJORNA, SLÄPP LÖS KVINNORNAS URSINNE SOM EN MÄKTIG KRAFT FÖR REVOLUTIONEN!

Träsnitt från Peru.

BESÖK WWW.REDSUN.ORG & WWW.SOLROJO.ORG

**Dokument, uttalande, kallelser etc.
från PKP och MPP på spanska och engelska**

**LÄS TIDNINGEN
SOL ROJO**

och torterades till döds. Hon fördes till en sista vila, i en kista draperad med den röda fanan med hammaren och skärpan, åtföljd av upp till 40 000 personer som sörjde hennes död och krävde hämnd på hennes mördare, ropande PKP:s slagord.

Folkkriget är den enda vägen världens folk har till Kommunismen, det är giltigt såväl i det minst utvecklade land i tredje världen som i de imperialistiska staterna. De kvinnor som önskar verklig frigörelse för kvinnan (och inte bara för sin egen person) bör därför lära sig hur man för folkkrig. Perus Kommunistiska Parti har fört ett långvarigt folkkrig sedan 1980 och har under Ordförande Gonzalos Anförarskap organiserat massornas kvinnor i MFP (Folkets kvinnorörelse) och i andra massorganisationer, liksom i Partiet och i Folkets befrielsearmé, för att de

Edith Lagos

där ska kämpa för rättigheter och emancipation, för sig och sin klass. Vi anser att detta exempel är av oerhörd vikt för det internationella proletariatet, för i folkkriget i Peru har mänskligheten ett exempel på en väg ur förtryck, utsugning och föredring, en ledfyr för andra folk att följa. Om man pratar om att föra folkkrig kan man inte undgå att prata om Ordförande Gonzalo som har gett viktiga teoretiska bidrag till marxismen, vilken varje klassmedveten arbetare måste ta till sig för att tjäna sin klass på bästa sätt. Därför säger vi "Lär av Ordförande Gonzalo!", för detta är vår enda väg ur den degradering som det horribla rådande systemet innebär för mänskligheten.

Om man pratar om att föra folkkrig kan man inte undgå att prata om Ordförande Gonzalo som har gett viktiga teoretiska bidrag till marxismen, vilken varje klassmedveten arbetare måste ta till sig för att tjäna sin klass på bästa sätt. Därför säger vi "Lär av Ordförande Gonzalo!", för detta är vår enda väg ur den degradering som det horribla rådande systemet innebär för mänskligheten.

Kommentarer

a Detta citat är väldigt passande speciellt vad gäller alla länder i tredje världen idag, denna artikel är dock inte avsedd att behandla just den specifika frågan om kvinnans frigörelse i halvfeodal och halvkoloniala länder

b Bl.a. i Peru har massiva steriliseringskampanjer genomförts för att "råda bot på fattigdomen på landsbygden". Vissa bedömare talar om att upp till 500 000 kvinnor har steriliserats som en del i det pågående folkmordet och det antisubversiva kriget. En stor del av dessa kvinnor har steriliserats mot sin vilja och i många fall har de inte ens vetat vad ingreppet gått ut på.

c I tredje världen

www.maoistisktforum.se

Den enda sant revolutionära sidan på svenska

Maoistiskt forum
Röda fanan

KONTAKTA OSS PÅ:
roda_fanan@maoistisktforum.se

NU MED DOKUMENT FRÅN PKP OCH MPP PÅ SPANSKA OCH ENGELSKA

Vänskapsföreningen Sverige - det Nya Peru

Programförklaring

Vänskapsföreningen Sverige - det Nya Peru är en förening vars syfte är att verka för att utveckla och stärka vänskapsbanden mellan de svenska och peruanska folken. Föreningen hyser den orubbliga uppfattningen att det är synnerligen viktigt att stödja det peruanska folkets strävan efter självbestämmande och frihet.

Det är därför som föreningen inte anser sig på något sätt kunna solidarisera sig med det gamla Peru, det Peru som i dagsläget styrs av den folkmördande och fascistiska APRA-regimen, med Alan Garcia Perez i spetsen, som är mer landsutförsäljande och pro-yankee än de föregående. Detta det gamla Peru är inte på något vis det samhälle som den absoluta majoriteten av det peruanska folket önskar sig, tvärtom.

Det peruanska folket önskar ett nytt samhälle, det nya Peru. Det Nya Peru är i dagsläget inte endast en önskan, det är en verklighet. I Perus bergs- och djungelområden växer det Nya Peru som en ny stat som försvarar folkets rättigheter och intressen, denna stat består av olika typer av folkkommittéer där folket utövar sin egen makt och beslutar över sina egna öden. Den kraft som leder utvecklingen av det Nya Peru är Perus Kommunistiska Parti, som leder det folkkrig för nationell befrielse som det peruanska folket utkämpar mot sina förtryckare.

Det gamla Peru skakas i sina djupaste grundvalar och genomgår en svår kris, svälten och arbetslösheten breder ut sig alltmer. Det peruanska folket bekämpar detta genom att kämpa för att bönderna ska få äga den jord som de brukar, för att de arbetande ska få en rimlig ersättning för sitt arbete och för att främja den nationella produktionen. Vänskapsföreningen Sverige - det Nya Peru solidariserar sig med och stödjer denna det peruanska folkets kamp.

Det gamla Peru och dess regim försöker med alla medel stoppa landets utveckling och vill istället försöka vrida klockan tillbaka med hjälp av planerade och systematiska massakrer på de framstegsvänliga massorna, dvs. genom systematiskt folkmord. Det peruanska folket sitter dock inte paralyserade och ser på när deras bröder och systrar slaktas av det gamla Perus försvarare, tvärtom. Under ledning av Perus Kommunistiska Parti organiserar landets folkmassor sig i syfte att sopa bort den gamla ordningen med folkkriget, det peruanska folket vet sin rätt och kämpar för att hävda den. Denna det peruanska folkets kamp anser föreningen vara rättvis och ger den sitt helhjärtade stöd.

Den regim som styr den gamla peruanska staten representerar inte de breda folklagren, tvärtom representerar den endast en mycket liten minoritet av de peruanska medborgarna. Den kraft som står bakom den peruanska regimen är Förenta Staterna och det är de som håller den sönderfallande gamla peruanska staten under armarna och dikterar dess politik. Det peruanska folket kämpar mot denna utländska dominans av landet och lyfter istället fram sin egen stat, som representerar folkmajoritetens intressen, folkrepubliken Peru.

Föreningen anser att det peruanska folket, precis som alla övriga folk, har en okränkbar rätt att vara herrar i sitt eget hus och själva bestämma sitt öde, föreningen vill därför verka för att sprida information kring och stödja det peruanska folkets kamp för folkrepubliken Peru.

Vänskapsföreningen Sverige - det Nya Peru manar alla som vill verka för att utveckla och stärka vänskapsbanden mellan de svenska och peruanska folken att ansluta sig till och stödja vår verksamhet.

YANKEES UT UR SOMALIA!

Under vintern 2006-07 invaderas Somalia av etiopiska trupper på order av Yankee-imperialismen. Kriget som nästan direkt proklamerades som vunnet visade sig dock fortsätta till dags datum. Det Somaliska folket kommer aldrig att acceptera ockupation av vare sig Etiopien, FN-strykor eller någon annan makt.

Runt om i världen protesterade somalier, etiopier och andra, bl.a. genom att demonstrera på en mängd olika platser i världen. Den 3 februari deltog Vännersföreningen Sverige - det Nya Peru i en demonstration i Stockholm mot Yankee-imperialismens och Etiopiens invasion av Somalia. Majoriteten av demonstranterna var somalier varav många var kvinnor. De visade sin vrede och sitt hat mot yankee-imperialismen och krävde att denna och dess etiopiska fotsoldater ska ut ur Somalia. Andra plakat som demonstranterna hade var: stoppa kriget, EU hjälp o.s.v. Vi i VfsNP vet att varken Sveriges regering eller EU kan hjälpa Somalia, eftersom de också är im-

perialister, vilka liksom yankee-imperialismen inte är intresserade av något annat än att suga de förtryckta folkens blod. Det som krävs är att det somaliska folket för väpnad kamp mot de imperialistiska inkräktarna – och för att segerrikt krossa och sopa bort imperialismen, halvfeodalismen och byråkratkapitalismen måste denna kamp ledas av proletariatet genom dess Parti, det militariserade marxist-leninist-maoistiska kommunistiska Partiet som tillämpar proletariatets ideologi på det egna landets förhållanden och inleder och utvecklar folkskrig.

YANKEE GO HOME!

LEVE DET SOMALISKA FOLKETS HJÄLTEMODIGA MOTSTÅND!

Yankee-imperialismen (den nordamerikanska imperialismen) är den största folkmördaren i historien och som bekant är det de som ligger bakom den etiopiska invasionen av Somalia. Yankee-imperialisterna kämpar mot och samarbetar med de andra imperialisterna; Ryssland, Kina, Tyskland, Sverige etc. för att dominera Afrika och hela världen. Nu har de tagit chansen att kontrollera ytterligare ett land, Somalia. De planerar ett nytt världskrig och det är de förtryckta nationerna i Afrika, Asien och Latinamerika som är bytet. För att kontrollera världen har de ingen annan väg än att slakta folken i en skala som överträffar alla tidigare imperialistiska folkmord i historien. Allt deras cyniska prat om "demokrati" och "mänskliga rättigheter" är för att rättfärdiga blodbadet. Men imperialismen är rutten och döende, framtiden är inte deras, och massorna kämpar hjältemodigt med vapen i hand. För att göra slut på imperialismen krävs det att världens folk reser sig i ett långvarigt folkkrig under maoismens fana, såsom folket gör i Peru och i andra länder. Lär av folkkriget i Peru! Revolutionen är den historiska och politiska huvudtendensen i världen, framtiden är vår.

KROSSA DEN IMPERIALISTISKA AGGRESSIONEN MED FOLKKRIG!

Vänskapsföreningen Sverige - det Nya
Peru Lokalavd. Stockholm

Februari 2007

**PERUANSKA FOLK!
LEVE 78-ÅRSDAGEN AV DEN HJÄLTEMODIGE KOMBATTANTENS, PERUS
KOMMUNISTISKA PARTIS, GRUNDANDE!
FÖRENA ER UNDER MAOISMEN TILLÄMPANDE GONZALOS TÄNKANDE!**

Perus Kommunistiska Parti firar idag, den 7 oktober, 78-årsdagen av vårt grundande, med optimismen i topp och med absolut övertygelse i marxismen-leninismen-maoismen, gonzalos tänkande, vår Partiets Enhetsbas, den Allmänpolitiska Linjen och det kommunistiska Programmet; vi uttrycker än en gång vår hälsning till människorna på landsbygden, till arbetarna och de arbetande som under de värsta livs- och arbetsförhållanden kämpar för sina rättigheter och dagskrav, till de progressiva intellektuella som i gatukamp rycker till sig rättigheter och tillsammans med bönder, arbetare och själva den nationella bourgeoisien kämpar och gör motstånd för sina rättigheter, vilka trampats på under århundraden. Vi har vårt obrytbara löfte och fortsätter med den peruanska revolutionens ännu olösta uppgifter; det är de marxist-leninist-maoistiska, gonzalos tänkande kommunisternas och revolutionärernas arbete. Detta är vad vi gör och fortsätter att göra.

Imperialismen, huvudsakligen yankee-imperialismen, i sin hegemonistiska iver och som den store gendarmen, kastar sig åter över de förtryckta nationerna i världen, speciellt i Mellanöstern (Irak, Afghanistan, Palestina, Libanon, Iran, etc.) och Latinamerika (med ACLA och dess TLC^a). Dess målsättning: utöka sitt politiska inflytande, konsolidera sin ekonomiska, kommersiella och militära kontroll och säkra sina interna behov för årtionden framåt, till priset av folkens och nationernas hunger, misär och ökande fattigdom. I vårt land finns en ny och tjänstvillig regering ledd av folkmördaren Alan Garcia, ännu en pro-yankee från topp till tå, ännu mer landsutförsäljande och demagogisk. Kommer detta kanske att förändra landets situation? Nej, de förbereder sitt - storbourgeoisien och godsägarnas - frihandelsavtal och sönderstycker nationen ännu mer; inför detta: Förbered det väpnade motståndet för att försvara jorden med folkkrig!

**BEKÄMPA OCH GÖR MOTSTÅND MOT FÖRENTA STATERNAS PLANER FÖR
IMPERIALISTISK HEGEMONI I MELLANÖSTERN, ASIEN OCH LATINAMERIKA! MOT
STORBOURGEOSIENS OCH GODSÄGARNAS FRIHANDELSAVTAL!**

Överallt ser vi att den ovedersägliga sanningen bekräftas, att länderna vill ha sin självständighet, nationerna sin befrielse och folken revolution. Gonzalos tänkande lär: **”I mellanöstern finns det en skarp och hård tävlan mellan imperialistiska supermakter och makter, vilka församman av denna tävlan om kontroll över det stora oljecentrum som denna zon utgör i världen.”** Ordförande Mao lär att imperialismen inte kan bestå länge då den begår alla typer av illgärningar. De ockuperar kolonier och halvkolonier med sina styrkor och hotar freden med atomkrig. Det finns uppror från världens folk, men imperialismen lever ännu. Den håller emot i sitt utdragna lidande och kastar sig ostraffat över Asien, Afrika och Latinamerika. Vi måste få slut på dessa illgärningar. Leve det arabiska folkets kamp!

Förenta staterna invaderar Irak, ett land som producerar två tredjedelar av världens kolvätereserv, de rättfärdigar sin aggression och sitt folkmord med sin fars om *”en vagga för terrorister”* och *”fabriker för massförstörelsebomber”*. Kontrollen över gasen i

Afghanistan och oljan i Irak är nyckelfrågor i denna region, och med detta vill yankees utöva inflytande över Europas och Asiens ekonomier, som är de huvudsakliga konkurrenterna i uppdelningen. Framhäv det hjältemodiga arabiska folkets väpnade motstånd och den världsomfattande protesten mot Förenta staterna och dess ökända allierade (Italien, England, Frankrike, Japan, etc.). De har iscensatt en militär offensiv mot Libanon och Israel har varit aggressionsinstrumentet. Det förvånar oss inte, eftersom Israels regering är yankees nickedocka, som tillsammans med Turkiets reaktionära regering tillämpar en militär plan för strategisk kontroll över hela Libanons västkust.

2004 utvecklar de sitt *"Samarbetsinitiativ"* med medverkan av Algeriet, Egypten, Israel, Jordanien, Marocko och Tunisien. Utmärkt! Mellanöstern och Främre Asien i *"världskampen mot terrorismen"* under förevändning att *"bidra till säkerheten och den regionala stabiliteten, dialoger, reformer, försvar och samarbete inom säkerheten vid deras gränser"*. De genomför gemensamma operationer under Förenta staternas och Natos överinseende; under 2005 genomförde de militära manövrar utanför Syriens kust och 2006 igångsatte de aggressionen mot Libanon. Är detta tillfälligheter?, Nej, det är en del av den imperialistiska planen för större kontroll och inflytande i dessa strategiska zoner.

Yankeeimperialismen och dess marionetterns svarta drömmar misslyckas ännu en gång. Det finns en skarp tävlan med Ryssland, de imperialistiska makterna grupperade i EU och ledda av Tyskland och stark tvist med Kina och Japan. Ytterligare en sak är gerillorna och kamperna i Afghanistan och Irak mot yankeeamgressionen, "det 21:a århundradets Vietnam": mer än 2500 döda, 18 000 skadade och desertering från ockupationstrupperna. Ytterligare en sak är folkmördaren Bushs vanrykte, idag med en regering utan legitimitet och förkastad av det nordamerikanska folket och världens förtryckta nationer och folk. Folkkrigen i Nepal och Turkiet, den väpnade kampen i Indien, bland andra, under maoismens inflytande. Allt detta förändrar yankeegendarmens nuvarande förutsättningar i denna del av världen. De förbereder angrepp mot Iran, en strategisk zon för gas och uran, men igen tävlar de med Ryssland om ekonomiska och kommersiella intressen och tvistar med Kina om råvaruleveranser. I Palestina förde de fram val för att tillsätta en kandidat mer lakejaktig än Arafat, men så vann Hamas (en religiös rörelse med shia-muslimsk ideologi), och i FN-s säkerhetsråd avstod Ryssland och Kina från att klassa Hamas som en "terroristregering" och påpekade att den var legitimt vald. Israel blandade sig i Hamas' kabinett, pressade och hotade dem för att få dem att "förkasta terroristaktionerna" - att i grunden förkasta den palestinska statens konstitution. Israel genomför ett vildsint folkmord, det palestinska folket bjuder hjältemodigt motstånd och Hamas går till motangrepp. Den libanesiska gruppen Hizbollah (en religiös shia-muslimsk rörelse) förbunden med Iran och med Ryssland, attackerar Israel, skickar missiler mot dess territorium och ger upphov till stora förluster. Det impotenta Israel och dess Yankee-husbonde sätter igång stora folkmord och upprepar nazisternas förintelse mot civilbefolkningen (missiler mot kommunikationsmedel, marknader och sjukhus). De trampar på sina "mänskliga rättigheter", sin s.k. "Genèvekonvention", etc. Ytterligare en gång, och inför hela världen, har de visat sitt djupa klasshat mot folken som kämpar för sin befrielse. En lärdom som betalas med blod, som upphöjer den nya stora proletära vågens gryning, under befäl av maoismen.

Vi förkastar och fördömer, med djupt klasshat, dessa den glupska gendarmens ondskefulla hegemonistiska drömmar och vi säger att världsfolkkriget kommer att krossa dem. Nyckeln är att konstituera och rekonstituera de marxist-leninist-maoistiska militariserade Kommunistiska

Partierna, som beslutsamt greppar folkkriget och tillämpar det på varje lands konkreta förhållanden.

STORBOURGEOISIEN OCH GODSÄGARNAS FRIHANDELSAVTAL OCH DESS SVARTA PERSPEKTIV

Toledos avgående pro-yankeeregering och den nuvarande som leds av den folkmördande Garcia Perez, har haft och har uttryckliga order att tillämpa ett frihandelsavtal som gynnar storbourgeoisien och godsägarna. Risodlarna, fruktodlarna, potatisodlarna, boskapsskötarna, små och medelstora företag, bönder, arbetare och arbetande och intellektuella får ingenting som gynnar dem, än mer så fortsätter våra naturresurser och råvaror att plundras - den nationella industrin skymfas till tjänst för den imperialistiska storindustrin. De södra bergsregionerna kommer att påverkas starkt av detta och kacklandet om de *"de exporterande bergsregionerna"* är en populistisk demagogi för att sälja illusionen om *"utveckling med fred, åtstramning och demokrati"*. Ingenting kan vara mer falskt. De påskyndar Chiles underskrift för att sätta press på andra länder. De har inte så mycket tid på sig, för även Kina erbjuder frihandelsavtal, detta land som i sin iver att vara imperialist måste utvidga sitt inflytande och tas upp i marknadsekonomin för att så än mer öppet tävla med Förenta staterna och Europas imperialistmakter, vilket förebådar mer imperialistiska tvister och i Latinamerika har de öppnat sprickor i tävlan mellan Venezuela, Bolivia, Argentina och Brasilien och å den andra sidan Colombia, Mexico och Chile. I Peru har folkmördaren Ollanta spelat en illasinnad roll till förmån för det första blocket, men Förenta staterna tillsatte Alan Garcia, sin trogne pro-yankee, och Hernando de Soto för att försvara de nordamerikanska intressena. Parallellt med detta har de satt igång en hel offensiv mot det peruanska folket; temat med dödsstraff för våldtäktsmän är en hävstång för att angripa deras huvudproblem, Partiet och folkkriget, som de inte kunnat besegra. De stänger sina viktigaste städer med sin politik för kontroll av massorna, den s.k. *"stadssäkerheten"*. Vem är det de fruktar? De använder den dagliga brottsligheten för att rättfärdiga sig, men det är p.g.a. den ökande vågen av protester som kommer att växa och som Partiet kommer att stödja, försvara och leda.

Peruanska folk; Partiet har inte besegrats, i denna outtröttliga väg att omringa städerna från landsbygden så har den gamla peruanska staten släppt lös vildsinta kontrarevolutionära kampanjer mot Anförarskapet, Partiet och folkkriget. Imperialister och reaktionärer har använt hela sitt legoknektmaskineri av media, institutioner, NGO:s, revisionister och kapitulanter för dessa svarta ändamål: *"folkkrigets nederlag"*, *"partiets splittring"* och *"dess partimedlemmars ideologiska och politiska degradering"*, bland andra benämningar så har detta varit deras utgångspunkt för att attackera oss och mätta sin rabiata illusion om att besegra oss; lögnhistorier om *"fredsavtal"* och *"politiska lösningar"* har varit skamlösa brev för att sprida kapitulation, ångerfullhet och förräderi. Deras reaktionära Sannings- och försoningskommission (CVR) slår fast *"Vi har börjat närma oss den enorma mängd brott som PCP-SL^b har begått, som inledare av konflikten och huvudansvarig för flertalet av antalet offer"* (62 000 döda). Målsättningen, att skapa allmän opinion mot Partiet och den peruanska revolutionen, samtidigt som de rättfärdigar sina folkmord och brott begångna av de Väpnade styrkorna och Perus nationella polis. Vi kan inte låta oss luras: den *"nationella försoningen"*, *"amnestierna"*, de är farser för att täcka över de grova, ostraffade brott som Alan Garcia och Giampetri^c genomfört, avskyvärda folkmördare, idag i spetsen för den verkställande makten. Det är det spillda blodet från Partiets och folkets dyrbara söner och döttrar, och hämnden kommer att utkrävas.

Att acceptera amnestier för vår del skulle vara att förneka Partiets och folkkrigets sanna roll och att ”förhandla med eller utan politisk lösning” ger varken segrar eller fördelar för de organisationer som lägger fram dem eller för befolkningen i allmänhet. Kapitulationen tjänar de reaktionära staterna och vare sig man vill det eller ej så är revolutionen den huvudsakliga historiska och politiska tendensen i världen och maoismen leder den. Det finns mer hunger, mer misär, mer folkmord och mer revolution!

Det oerhörda havet av förtryckta och obehäpnade massor reser sig i världen och i vårt land för att beväpna sig med ideologi, att ledas av ett marxist-leninist-maoistiskt Kommunistiskt Parti, i vårt fall med gonzalos tänkande, och störta gamla murar av förtryck, utsugning, underkastelse och folkmord. Man kan inte förstöra imperialismen och den inhemska reaktionen eller världsreaktionen, utan att dra upp den ruttna revisionismen och den billiga opportunisten med roten.

Därför:

**FÖRENA ER UNDER MAOISMEN, TILLÄMPANDE GONZALOS TÄNKANDE!
LEVE MARXISMEN-LENINISMEN-MAOISMEN!
LEVE 78-ÅRS DAGEN AV GRUNDANDET AV PERUS KOMMUNISTISKA PARTI!
LEVE DET ARABISKA FOLKETS KAMP!
YANKEES UT UR IRAK, AFGHANISTAN, PALESTINA, OCH LIBANON!
MOT STORBOURGEOISIENS OCH GODSÄGARNAS FRIHANDELSAVTAL
FÖRBEREDER VI DET VÄPNADE MOTSTÅNDET MED FOLKKRIG!
NER MED ALAN GARCIAS ÄNNU MER LANDSUTFÖRSÄLJANDE OCH
DEMAGOGISKA FOLKMÖRDARREGERING!
NEJ TILL UTROTNINGEN AV KOKABLADSPLANTAGERNA!
YANKEES UT UR PERU!
MOT AMNESTIERNA – EN KONTRAREVOLUTIONÄR LÖGNHISTORIA OCH
KAPITULATION INFÖR REVOLUTIONEN!**

PERUS KOMMUNISTISKA PARTI, CENTRALKOMMITTÉN

7 OKTOBER 2006.

ÖVERSÄTTARENS NOTER

- a 1) ACLA är Acuerdo de Comercio Libre de las Américas, d.v.s. Amerikas frihandelsöverenskommelse, och TLC är Tratado de Libre Comercio, d.v.s. Frihandelsavtal, bägge barn av OAS (Organisation of American States) och Yankeeimperialismen
- b 2) Partido Comunista del Peru - Sendero Luminoso, vilket inte är Partiets namn, Partiet heter bara Partido Comunista del Peru, d.v.s. Perus Kommunistiska Parti
- c 3) Medlem av den nuvarande och den gamla APRA-regimen, militär och folkmördare

INTERNATIONELLA KONFERENSER I HAMBURG OCH PARIS

Från maj 2006 till maj 2007 genomför Folkrörelsen Peru (MPP) en stor kampanj för att fira 40-årsdagen av den Stora Proletära Kulturrevolutionens inledande. Under kampanjen har bl.a. två stora internationella konferenser genomförts, med deltagare från olika Kommunistiska Partier och revolutionära organisationer såväl inom som utanför RIR (RIM, den Revolutionära Internationalistiska Rörelsen). Bland de deltagande Partierna, varav vissa deltog på båda konferenserna, var Italiens maoistiska Kommunistiska Parti, Frankrikes maoistiska Kommunistiska Parti, Turkiets Kommunistiska Parti/Marxist-Leninisterna, Maoistiska Kommunistiska Partiet i Turkiet och Nordkurdistan, etc., och självklart huvudorganisatören MPP, alstrad organisation för Perus Kommunistiska Partis arbete i utlandet.

Konferenserna besöktes båda av delegationer från VfSNP och våra intryck var storslagna. En sann revolutionär optimism präglade tillställningarna och istället för ett historiskt faktababblande så fördes det en stenhård kamp för maoismens principer, mot alla former av försök att revidera maoismen. Idag ser vi en ny revisionism, som gör drängtjänst åt imperialismen genom att så kapitulation och attackera Ordförande Gonzalo. De personer som står bakom denna nya revisionism vågar dock aldrig tala för sig själv, utan skickar allehanda Partier och organisationer för att göra deras smutsiga arbete, genom att använda sig av mutor, löften om poster inom CoRIM (RIRs kommitté).

Både kampanjen i dess helhet och konferenserna blev rungande segrar för Ordförande Gonzalos röda linje och maoismen som han etablerade som marxismens nya, högre och tredje etapp, mot den ”*maoism utan folkkrig*” och ”*maoism utan ny makt*” som förs fram av högern inom den internationella kommunistiska rörelsen (IKR). Det blev en seger för ”rätten att göra uppror”, för principerna att när fanan en gång hissats, får den inte halas; folkkrig till kommunismen; och att befälet aldrig dör. Viktiga principer som måste förkroppsligas av den internationella kommunistiska rörelsen för att den ska gå framåt. I Peru har dessa principer varit avgörande för att kunna fortsätta utveckla folkkriget under de svåraste av omständigheter.

Här följer ett uttalande som hölls på konferensen av Föreningen Ny-demokrati från Tyskland, som lägger fram en maoistisk ståndpunkt i frågan om den senaste händelseutvecklingen i Nepal. Föreningen är en broderförening till VfSNP. Frågan om Nepal har kommit att stå i skottlinjen under hela kampanjen och är en väsentlig fråga att ta ställning till då den rör själva maoismens väsen: frågan om Makten. Makten för vilken klass?

INTERNATIONELLT

NÅGRA FRÅGETECKEN ANGÅENDE NEPALS KOMMUNISTISKA PARTI (MAOISTERNA):S NUVARANDE IDEOLOGISKA OCH POLITISKA LINJE

Sedan kamraterna i NKP(M) för några år sedan började tala om "eldupphör" och "fredsförhandlingar", har kommunister och revolutionärer i världen betraktat detta med oro, som en fara för den nepalesiska revolutionens utveckling; idag kan vi se att denna oro inte var var obefogad. Ledarna för NKP(M) besvarade alltid våra frågor och kritiker med att det bara handlar om taktiska manövrar, vilka hade som målsättning att isolera fienden och försätta honom i en omöjlig situation; de insisterade alltid på att folkkrig är det enda sättet att erövra makten och göra revolution. Så sade de, men idag är det inte bara en annan ton utan en helt annan sång. Nu har de deklarerat att folkkriget är avslutat, de har upplöst Stödbaserna, de har avväpnat FBA (Folkets befrielsearmé) och deklarerat att man "likviderat feodalismen" genom att man störtat kungen. Kamrat Prachanda har framlagt att hans revolution "har segrat till 60%" och att hans målsättning är att Nepal inom 10 till 20 år, med utländskt (läs imperialistiskt) kapital, kommer vara ett land som Schweiz. Kamrat Prachanda och andra viktiga ledare för deras Parti repeterar outhörigen att "kommunismens gamla koncept" inte fungerar längre, att Marx', Lenins och Ordförande Maos lärdomar, d.v.s. marxismen-leninismen-maoismen, redan har övervunnits av klasskampens utveckling och de "nya situationerna". Han själv har förklarat sig vara redo att överge namnet "maoist" och talesmän för hans Parti har uttryckligen påpekat att de är redo att överge den s.k. "prachandas väg" om det är nödvändigt för att bilda ett enda parti med de öppna revisionisterna, som tidigare bekämpade folkkriget med blod och eld. Angående imperialismen har han framlagt att det blivit "en enda globaliserad stat" av imperialismen; de anser att FN är representant för "den internationella gemenskapen" och kamrat Prachanda har bett denna imperialistorgan att kontrollera "vapenhanteringen" i Nepal; och de har deklarerat att Indien nu spelar en positiv roll. Det vi har nämnt är fakta som bekräftats gång på

gång och som har underbyggts teoretiskt i NKP(M):s officiella dokument. Det finns en oändlig mängd andra saker att ta upp, men vi tror att de nämnda är mer än tillräckliga.

Självklart kan de påpekade punkterna, låt så vara, var för sig ses som isolerade ståndpunkter, men när man ser

Kvinnor ur folkmilisen i Nepal, som även denna ska avväpnas och kvinnorna tvingas tillbaka att slava under godsherrarnas piska.

INTERNATIONELLT

Kamrat Prachanda (i mitten utan mössa) tillsammans med allehanda reaktionärer och revisionister på en presskonferens.

dess helhet så uttrycker de en helgjuten strukturerad linje. Fallet är inte att kamraterna från Nepal lägger fram "en egen version", "en specifik väg" eller något åt det hållet, av marximen-leninismen-maoismen, utan det är något annat, något kvalitativt annorlunda. Således, då varje sak i ett klassamhälle kommer med en klasstämpel och i högsta grad då den politiska linjen hos ett politiskt parti inte är något annat än tillämpningen i klasskampen av den ideologi som vägleder det, vad som då måste preciseras är med vilken klass, med vilken ideologi NKP(M):s politik överensstämmer.

Vi maoister anser att lagen om motsättningen gör sig gällande i allt, än mer, de anser att den är den enda universella lagen; genom att tillämpa motsättningens lag, i detta fall, kan vi se vilken kvalitativ karaktär NKP(M):s politik har och således med vilken ideologi den överensstämmer.

Vi utgår ifrån problemet om krig och fred. Ordförande Mao fastslår: **"Kriget är politikens fortsättning."** I denna mening är krig politik och kriget i sig självt en politisk handling. Sedan urminnes tider har det inte förekommit ett krig som inte haft politisk karaktär. (...) Men kriget har sina egna särskilda kännetecken och i denna mening kan det inte likställas med politik i allmänhet. **"Kriget är helt enkelt politikens fortsättning med andra ... medel."** När politiken utvecklas till ett visst stadium, utöver vilket den inte kan fortsätta med vanliga medel, bryter krig ut för att svepa undan hindren i vägen. (...) När hindret avlägsnats, kommer vårt politiska mål att ha uppnåtts och kriget att vara avslutat. Men

om hindret inte sopas undan helt och hållet, måste kriget fortsätta till dess att syftet är helt uppnått. (...) Det kan därför sägas, att politik är krig utan blodsutgjutelse, medan krig är politik med blodsutgjutelse." (Om långvarigt krig, maj 1938, Valda verk, band II.)

Kamrat Prachanda beskriver sitt Partis nuvarande fredliga politik som "en ny form av folkkrig" (se bl.a. Nepalnews.com, 13 februari, 2007), vilket man upprepar i inbjudan till det detta möte¹: **"Folkkriget i Nepal har, efter tio år av väpnad kamp, kommer in i en ny form av utveckling"**.

Således, det finns en maoistiskt ståndpunkt angående vilken relation det finns mellan krig och fred, och en annan stånd-

punkt, kamrat Prachandas. Här är det tydligt att det handlar om två antagonistiska ståndpunkter och att den andra inte kan vara en "utveckling" av den första, än mer, när man behandlar den universella förståelsen av vad som är det särskilda med ett krig och i synnerhet i vilken form man för ett revolutionärt krig, vi upprepar: **"måste kriget fortsätta till dess att syftet är helt uppnått"**. Och har möjligtvis inte självaste kamrat Prachanda skrivit under en fredsöverenskommelse med den gamla nepalesiska staten? Har han möjligen inte deklarerat att man avslutat folkkriget? Han fortsätter att säga att det finns ett "folkkrig" i Nepal, vilket följdaktligen inte bara förnekar den uppenbara verkligheten, som är det viktiga, utan också de egna deklARATIONERNA av NKP(M):s ordförande.

Vi fortsätter att titta på den maoistiska ståndpunkten: **"Enligt den marxistiska statsteorin är armen statsmaktens viktigaste beståndsdel. Var och en, som vill gripa och behålla statsmakten, måste ha en stark arme. En del människor förlöjligar oss som förespråkare av 'krigets allmakt'. Ja, vi förespråkar det revolutionära krigets allmakt; det är bra, inte dåligt, det är marxistiskt. Rysslands kommunistiska partis gevär skapade socialism. Vi ska skapa en demokratisk republik. Erfarenheterna av klasskampen under imperialismens era lär oss att det endast är med gevärets makt som arbetarklassen och de arbetande massorna kan besegra bourgeoisin och godsägarna, vilka bägge är beväpnade. I denna me-**

¹ Offentligt möte som hölls i Frankfurt med representanter från Nepals Kommunistiska Parti (Maoisterna):s centralkommitté.

ning kan vi säga att endast med gevär kan hela världen omvandlas.” (*Problem rörande krig och strategi, 6 november 1938, Valda Verk, band II.*) Ordförande Mao fortsätter: ”**Utan en folkarmé har folket ingenting**”. (*Om koalitionsregering, 24 april 1945, Valda Verk, band III.*)

NKP(M):s politik är att gå in i parlamentet och inte bara det, låt oss se: “Bildandet av det nya parlamentet är ett resultat av fredsöverenskommelsen mellan NKP(M) och de förut regerande 7 partierna, som skrevs under i november. I utbyte mot en tillfällig konstitution, övergångsregering och framtida val till en konstituerande församling, är NKP(M) överens om att sätta punkt för folkkriget, som varat ett decenium och som slängt ut den Kungliga nepalesiska armén från större delen av landsbygden, och att upplösa Folkmaktens revolutionära struktur. FBA har gått in i sju förläggningar, läger där de är omringade. Från och med den 16 januari, ska dess vapen registreras och placeras under lås och bom i förvaringskontainerns av metall”. (*A World to Win: s nyhetstjänst, 15 januari 2007.*)

Att omringa FBA:s kombattanter, att sätta dem och deras vapen under FN:s kontroll (ett imperialistorgan) medan den gamla statens militära och polisiära styrkor tar hand om ”landets interna och externa säkerhet”, upplösa Folkmakten, för att kunna gå in i parlamentet med alla de reaktionära partierna, i en övergångsregering dominerad av samma reaktionärer och med Koriala, en agent för Indien, i spetsen, att ha en tillfällig konstitution som inte på något sätt överensstämmer med en konstitution för en Folkrepublik, och att delta i valspektaklet; detta är NKP(M):s politik.

Av detta, kan man se NKP(M):s politik som en ”konkret tillämpning” av marxismen-leninismen-maoismens principer? Vem kan inte se att detta är två motsatta och oförsonliga ståndpunkter?

Vissa har talat mycket om Chungkingförhandlingarna för att försöka säga att det som de nepalesiska kamraterna gör är en tillämpning av samma politik som Ordförande Mao. Just nu ska vi inte gå in och behandla den internationella situationen och den nationella situationen i Kina respektive Nepal eller de historiska momenten, vilka är totalt annorlunda (i Kina 1945 och i Nepal 2007), utan bara referera till de allmänna principerna, vilka också erkänns av RIR (Revolutionära Internationalistiska Rörelsen) i dess helhet, att kommunisterna aldrig kan överlämna huvudstödbaserna och aldrig kan avvärpa den Revolutionära armén. Vi kommer ihåg hur Ordförande Mao med full klarhet påpekade: ”**Folkets vapen, varje gevär, varenda patron, måste bevaras och får inte överlämnas.**” (*Om Chungkingförhandlingarna, 17 oktober 1945, Valda Verk, band IV*)

Faktum är att NKP(M):s nuvarande

En av de enheter ur Folkets Befrielsearmé i Nepal, som nu ska avvärpnas av FN, enligt ledarna för NKP(M).

FAKTA NEPAL

Landets karaktär: *ett halvfeodalt och halvkolonialt land i vilken en byråkratisk kapitalism utvecklar sig.*

Befolkning: *ca 29 miljoner.*

Befolkningstäthet: *ca 205 inv/km² (ungefär samma som Italiens).*

Areal: *147 181 km² (ca 1/3 av Sveriges)*

Export: *80% av exportvärdet kommer från mattor och textilier, som huvudsakligen vävs i bondehem enligt förläggarsprincipen.*

Import: *All modern teknologi (1900-tals och senare).*

Kort historik: *Nepal är en gammal feodal monarki, och det var så sent som 1990, efter omfattande uppror, som kungen gav upp sin totala makt. Ett parlament skapades, men kungen fortsatte att bestämma över armén och andra viktiga delar av statsapparaten. 1996 inledde NKP(M) folkkriget i Nepal, som utvecklades explosivt under 10 år. Kampanjen för att försvara Ordförande Gonzalos liv fördes som en del av förberedelserna för inledandet. Massorna ville ha revolution och den gamla reaktionära statsmakten i Nepal visade sig oerhört bräcklig och dåligt förberedd på att bemöta folkkriget. På senare år har dock NKP(M) börjat föra underhandlingar med imperialismen och reaktionen om eldupphör, och nu senast undertecknat en fredsöverenskommelse.*

INTERNATIONELLT

ståndpunkt är totalt motsatt.

Vi kan fortsätta och behandla var och en av de av de punkter vi påpekar i inledningen och många fler, men då slutar det med att vi skriver en hel pamflett. Det är inte vi, de som försvarar maoismen, som behöver förklara sig i denna situation eller på detta forum; det är de, de som ifrågasätter och går så långt att de förnekar marxismen-leninismen-maoismen, huvudsakligen maoismen, som måste förklara sig, det är de, som argumenterar för något för vilket det inte finns några argument, inte vi. Förutom själva problemet med det revolutionära kriget, kan de börja med att förklara vilken typ av diktatur är för närvarande den nepalesiska staten: borgerlig, av ny-demokrati eller proletär? De kan fortsätta med att förklara, hur kan det proletära Partiet samregera med godsägarna och bourgeoisien? De kan fortsätta med att förklara: Vad hände med byråkratkapitalis-

men; fins den eller finns den inte i Nepal? Är det större imperialistiska inträngandet i landet en bra eller dålig sak, om man utgår från vad deras ordförande fasthåller, att ”vi ska välkomna utländska investerare, och använda utländskt kapital för Nepals bästa” (se intervju gjord av Alessandro Gilioli från den italienska dagstidningen L’Espresso, början av november 2006)? De kan fortsätta med att precisera vad som är så bra med den imperialistiska schweiziska staten? De kan fortsätta med att förklara en ofantlig mängd andra saker, men vad vi bryr oss om, som maoister, är inte saker från andra ideologier, vi vill inte ha det, för vi är just MAOISTER, vi är inte folk som är ”progressiva och demokratiska” i allmänhet.

Vi har läst NKP(M):s officiella dokument, vi har hört kamrat Prachandas och andra NPK(M)-ledares deklARATIONER, vi har sett deras praktik, och tills idag har vi inte sett ett

marxist-leninist-maoistisk stöd för deras nuvarande ideologiska och politiska linje. Kanske är det därför som Partiets ledare nu säger att de vill bilda ett gemensamt parti med de revisionistiska partierna, t.o.m. med Kongresspartiet, till vilket pris som helst: ”Vi är beredda att lämna prachandas väg om detta blir nödvändigt” (se intervju med C. P. Gajurel (Gaurav), EKantipur News, 22 januari 2007).

Dessa är saker som är nödvändiga att diskutera, inte för att underhålla oss, utan för att få revolutionen att gå framåt. De tio åren av folkkrig i Nepal har demonstrerat att landets massor är beredvilliga, att de vill ha Ny-demokratisk revolution, socialismen och kommunismen. Det har visat att massorna är villiga att följa kommunisterna då dessa vågar fullgöra sin roll som förtrupp. Tusentals kommunister, kombattanter och massor har utgjutit sitt värdefulla blod för att föra den nepalesiska revolutionen framåt, som del av och i tjänst för den proletära världsrevolutionen. Vi är säkra på att kommunisterna och massorna kommer att fortsätta den enda lysande stigen av folkkrig till kommunismen. Vi är säkra på detta för vi är maoister, för denna är det internationella proletariatets enda ideologi, det är den som bestämmer vår politik, den är vårt enda befäl och vägledning. Om andra har en annan ståndpunkt, så är det deras, men inte maoisternas.

Leve folkkriget, folkets enda väg!
Leve marxismen-leninismen-maoismen!
Folkkrig till kommunismen!

**Föreningen Ny-demokrati
Tyskland, februari 2007**

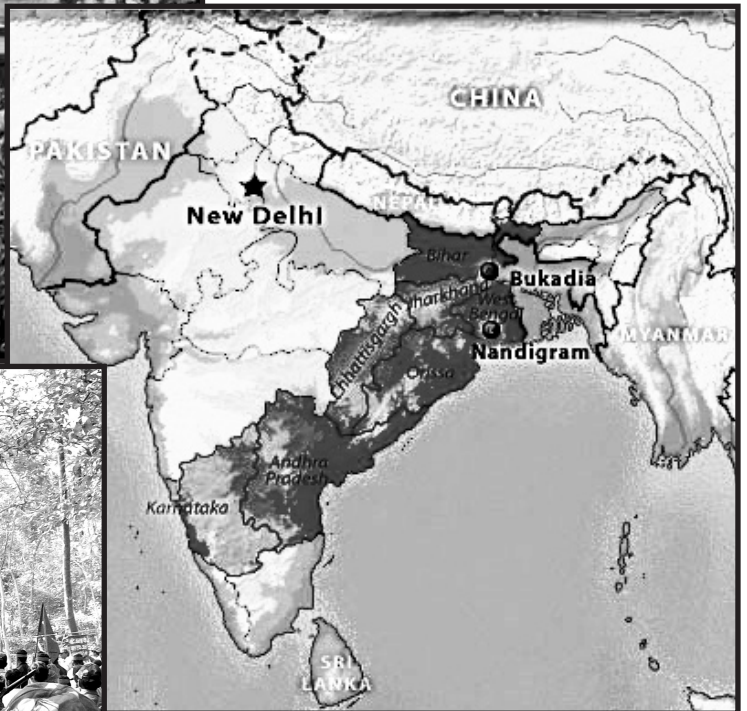
Fortfarande behåller NKP(M) ett stort stöd bland massorna, men hela detta stöd har varit baserat på att de har varit de som garanterat massornas intressen genom folkkrig. Här en demonstration av hotell- och restauranganställda under NKP(M)s ledning, 21 mars 2007.

INTERNATIONELLT

Maoismen marscherar framåt för att leda den nya stora vågen av den proletära världsrevolutionen

Till vänster: under Bushs besök i Colombia, 070311, demonstration under slagordet: LEVE MAOISMEN!

Till vänster, Indiens Kommunistiska Parti (Maoisterna) håller sin 9:e kongress i Bihars djungelområden, februari 2007.

Ovan: Den s.k. "röda korridoren" där den väpnade kampen i Indien är som starkast.

Ovan: Banderoll i ett folkligt område i La Paz, Bolivia: LEVE DEN 40:e ÅRS DAGEN AV DEN STORA PROLETÄRA KULTURREVOLUTIONEN!

Till höger målning i samma stad: DÖD ÅT MAS' REFORMISM! LEVE MAOISMEN! (MAS är Evo Morales styrande parti)

INTERNATIONELLT

Proletarians of All Countries, Unite!

LÅT OSS FIRA 40-ÅRS DAGEN AV DEN STORA PROLETÄRA KULTURREVOLUTIONEN!

Folkrörelsen Peru maj 2006 - maj 2007